

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer
vasárnap.

Feladó szerkesztő és kiadó:
Skríbanek Géza.

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt
Nyitólár sora 10 kr.
Hirdetések nagyság szerint.

Az év mesgyéjén.

Rövid idő egy esztendő, a szárnyaló örökkévalóságban alig egy szárnycsapás; rövid perc annak, ki dolgozik, hosszú végtelenség annak, ki elfáradt keserves küzdelemben. A lefolyt év nem a munkának élt, hanem a kétségbeesett harczoknak; nehéz idő volt, telve töméntelen keserűséggel; s a magyar, eltemetvén a régi esztendőt, aggodalommal áll meg az újév küszöbén s alig meri reménykedve köszönteni a jövő hajnalát.

Hiszen ki tudhatja, mit rejt méhében ez az újév, mely nehéz válságok közt reánk virradt, melyben talán nem leli helyét az öröm, s csak a bánatos gyász üti fel tanyáját. Talán jótétemény, hogy látnoki kéz nem lebbenti fel azt a fátyolt, mely jótékonyan takarja el a jövődőt, nehogy biztos reménytelenség elviselhetlenné tegye a jelen szenvedését. Ne fosszuk meg az aggódó nemzetet egyedüli kitartó barátjától, a reménytől. Reméljük, hogy ez a harci riadók közt született válságos ujesztendő jobb lesz a sirba szállott testvérénél; hogy az újév

ünnepe új üdvös elhatározásoknak kuforrása lesz; hogy ébrednek valahára önzéstelen, nemes érzelmek s ellenállhatatlan hatalommal egyesülnek a közjólét megmentésére. Hiszen itt áll előttünk összetépett képpel, szétmarcangolt szívvel imádott közanyánk a haza, könyörgésre kulcsolt kézzel azt kiáltván: Veszélyben forog a sorsom, zátonyra jutott alkotmányos életem, segíts magyar nemzetem!

Szomorú ez újév kezdete; elcsüggedten alig merünk jót kívánni, csak fohászunk, hogy óvja meg a magyarok Istene balszerencsétől a négy folyam hazáját. Erősítse ezt a nemzetet, hogy mű maradjon ezredéves hagyományaihoz, hogy elszánt bátorsággal intézhesse sorsát, mely saját kezébe van letéve. Oly nemzet, mely elfelejteti, hogy sorsának saját maga az ura, s mely nem tud segíteni magán: azt az ég ura sem segíti. Saját erejéből kell, hogy hatalmassá nőjjon; ha gyarlóvá süllyed, csak saját gyöngeségét okolja.

Tanuljon a multból. Nem sors szeszélye tartotta fenn ezer évig ezt a nemzetet a nyugoti civilizációt fenyegetett vészek

tomboló tengerének kellő közepén. Fentartotta ezt a hazát saját flainak ereje és bátorsága, fentartotta a szivekben lángoló hazaszeretet, a rabságban sem elenyésző szabadságérzet. Ezek tartották fenn, ezekkel tudott legyőzni minden ellenséget.

De szenvedéseinek árját is saját hibái zuditották reá. Az egyenletlenség, a viszálykodás, melyek mindenkor ott lakoztak a magyarság szívében, tette bátorítván elleneit, kik e testvér harczokban lették a legfélelmesebb foglyvert ellenünk. Nem is mulasztották el azt szítani, a magyar a magyar ellen ingerelni.

De azért, ha a romlás szélén álltunk is már gyakran: elpusztulni, nem pusztultunk el soha. Erőt kölcsönzött a csüggedő összességnek a nemesen érző egyesek tántoríthatatlan bátorsága, ki tartásra buzdítván a lankadókat, tespedés közt habozókat. Találkozott mindenkor számos igaz hű, providentiális férfi, kinek meleg szívéből áradt az önfeláldozó meleg honszeretet, ki maga köré gyűjtötte a gyöngéket, erőt lehelvén keblükbe a saját nagyerejű lelkének meggyőződéséből. E férfiak hazaszeretete mindig si-

TÁRCSA.

Hazudni nem szabad.

Humorosa.

Szabadon fordította németből Arnold I. után:

Körmeny Alajos.

Folytatás.

„De mivel nem úgy sikerült, mint, hogy a véletlen alattomos társatokká szegődött, így véleményem szerint nem marad más hátra, mint hogy mi mindnyájan úgy, a hogy itt vagyunk, egy akármint, legalkalmasabbnak látszó ürügy alatt a bálról lemondjunk, mert különben ennek a történetkének így utójátéka következhetnék be, a mit én személyemet illetőleg egy cseppet sem óhajtok.”

„Nem értelek” — mondá Annus türelmét vessítve, — sorolj fel tényeket, vagy hallgass!”

„Szép!” — mondá Rudolf — „Tehát tényeket. Öméltóságok — a mi na-

gyon természetes, — visszaadják környékük intelligenciájának a visitet, a mit valószínűleg ügyesebben vágeznek mint ti; egy nap mulva megjön a meghívó a tí részetekre is — . . . eddig minden rendben megy. No de azután!”

„Gyorsan, gyorsan! kiálték én, érezve, hogy türelmem fogytán van.

„Mindjárt!” — folytatta Rudolf nagy nyugalommal, — „Mi tehát elme- gyünk a bátra.”

„Természetes! — erősítette Annus.

„Öméltósága bejön a terembe galambszin helyemben közeledik felénk. Mi mosolygunk s meghajtjuk magunkat, s pedi meglátja — arcú a gyanunak bizonyos el nem palástolható árnyalatával — a tegnap ájulásba esett, ma meg rózsás arcú s ragyogó tanárnét a bírósági jegyző karján, s ugyanesak megpillantja a tanár urat is, a mint komornájával a bálterem fényes parquetjén lejtének. Lehetetlen, hogy felvilágosítást ne kérjen!”

„Nos és baj az?” — szakította félbe őt neje, de most már nem azzal a határozott bátorsággal, mely őt jellemre.

„Öméltósága oly jószívű, hogy a dolgot, ha esetleg napfényre kerül, pajzán, sikerült tréfának fogja találni!”

„Sajnálom, hogy nézetemet kivételesen nem osztom? — mondá Rudolf. „Első sorban is az összes jelenlevőkkel, a kik pedig leendenek vagy ötszázán, hacsak pár perczig is, de beszélni óhajtok öméltósága. De ti azt hiszitek, hogy s angyal, s ekkor is az leend; no jó! De az elnök tán nem mindig az? Vegyétek tekintetbe, hogy s felebbvalóm! Ő elgondolkodik a történeteken, esetleg levonja a consequentiákat, és . . . Ez az én nézetem!”

Ujra hátrahanyatlott hinta székén s dohányzott tovább.

En és sógornóm, mint a történet hősnő, egymásra pillantva, úgy éreztük magunkat, mintha leforráztak volna.

„Igazad van” — felelé Annus félhalkan.

„Ez majd abból fog kik” — jegyzé meg Róbert — „S most asszonyom! gyérünk haza! Nekem elmulasztott munkámból sokat kell pótolnom, te meg már délelőtt 10 óra óta nem voltál otthon!”

keresen birkózott a közszabadságért, nem engedte kiveszni a nemzet legdrágább kincsét, ezeréves alkotmányunkat. Ezek tudtak küzdeni a kesélő elnyomás alkotmányunk ástásával, szükség esetén saját os vesikkel áztatván azokat, hazáért dicsőségesen, úgy hogy még a bukásukban is győztesek maradtak.

Néhány évtized békés munkája után, melyet háborítatlanul szentelhetünk egy elmaradt kultúra gyors pótlásának nagy és szent munkának, néhány évtized leforgása után, hogy kivívtuk ősi alkotmányunk visszalhelyezését szent jogaiba, iné itt állunk egy örvény szélén; fejünk felett törnyosulnak vészjósló felhők, lábunk előtt tátong a reakció sötét mélysége. Veszélyben forog küzdelmeink ára, veszendőbe indul megfeszített erőnk munkája.

Íme, ez a képe hazánknak, mikor bucsuztatjuk egy leszállt esztendő meddőségét, s nehéz szíjjal köszöntjük az újév ismeretlen hozományát. Körülnézünk. Hallgatózunk. És látunk még bátor férfiakat, halljuk még a bölcsök szavatait. Ő bennük összpontosul reményünk, ő nekik kívánjuk a győzelmet a pártok ádáz harcában.

Előre ti nagyok, kikben még él a hazánk reménye! Árasszátok szét a szívetekben élő meleget, gyujtsátok tüzet az elenyészhetetlen hazaszeretethez, had melegedjenek rajta azok a közömbösök is, akik kemény sors csapásai közt, a mindennapi élet szükségleteiért küzködve, elhidegültek. Egyesüljenek a bátrak és a bölcsök, tartsák fel a romlást, szedjék össze erejüket nemes küzdelmre, hogy épségben örízhessük meg utódainknak, ami reánk szállott őseinktől: az ezeréves szent magyar alkotmány!

Ezen energiás hangon kiejtett szavak élénken eszembe juttatták elmulasztott kötelességeimet. Annus és én szörnyű leverten váltunk el, s csak Róbert örvendett módfelett azon, hogy a közmondás igazsága: „A ki másnak vermet ás, magának esik bele” rajtuk oly fényesen bevált.

A legközelebbi napon, mint Rudolf előre megjósolta, az elnök és neje, vagy helyesebben kocsijuk házuk előtt vágattott el, az inas beadta a névjegyet s gyorsan sietett vissza, mintha attól félt volna, hogy mi most meg fogjuk magunkat bosszulni s azt izenjük: „Professorék kéretik stb. . . .”

Nemsokára ezután egy napon éppen reggelizés közben megérkezik a báli meghívó, vele egyidejűleg egy levélke is.

Furcsa sejtelemről eltelve nyitán fel a borítékot, s valóban, szégyenlem megmondani, a szeretetre méltó elnök részvevő szavakkal kérdezősködik a „tanárnő” állapota felől s kér, hogy az inas által küldjek információt hogylétemet illetően.

Ott ültem a levéllel kezemben némán szívem hevesen dobogott. Valóban nagyon kegyetlennek tűnt fel ellöttem, hogy ezen

Előfizetési felhívás.

Íme egy év küszöbén állunk, mely után lapunk büszkén, újult erővel lép az új évfolyamba. Nyugodt lelkiismerettel tekintünk vissza múltunkra; hiven, lelkiismeretesen teljesítettük feladatunkat. Érdeklő jól felfogó, pártokat nem szolgáló, nézeteit bátran kimondó, független s teljes irodalmi színvonalon álló lapot adtunk a közönség kezébe. Hiven szolgáltuk Barcs és a vidék érdekeit, figyelemmel kísértük minden nevezetesebb mozzanatait s nézeteinket azokról mindig a helyesebb s józanabb felfogás szerint igyekeztünk osztani. Minden gondolkodásunk s szívünk minden dobbanása Barcs és vidék jobb létének emelése volt, s habár némely, zászlónkra fölirt szent célunk megvalósítását el nem értük, azért nem esüggödvé, tovább is fogunk küzdeni.

Többek közt városunk fejlődésére nagy mértékben kiható két aktualis tényezőnek: a barcsi sertéshizláló államosítása s a barcsi járásbíróóság fölléltatása volt az, melyért szavunkat fölemeltük s hogy azok mindidáig megvalósítva nincsennek, annak oka jól tudjuk, nagyrészt a parlamentben előfordult nagymérvű vitákban rejlik, midőn a kormány figyelmét nagyobb országos dolgok vonták el rólunk. Mindannyit azonban elmondhatunk, hogy a barcsi járásbíróóság fölléltatása csak rövid idő kérdése még.

Célunk elérésében a sajtó mindig hatalmas eszköz marad, szavunkat figyelemre veszik, meghallgatják, mert az az érdekelt népek képviselője, azok érdekeit szolgáljuk s szavunkat mindig a helyesebb közfelfogásból merítjük, szóval a sajtó szava — a nagyközönség megnyilatkozása.

Négy évi fennállásunk óta mindinkább érezzük, hogy hézagot töltünk be, s lapunk a társadalom minden rétegében kivívta az érdeklődést.

Mi pedig minden fáradságot és költséget nem kimélve arra fogunk törekedni, hogy lapunk a nagy közönség bizalmát,

barátságos kérdezősködésemre én megint hazugsággal feleljek. Kiizentem az inasnak, hogy mondja meg Öméltóságának, majd később fogom értesíteni levélileg állapotom felől, s elmentem — minthogy Róbert sem tudott tanácsot adni, — Annushoz, hogy vele a körülményeket közöljem, s hogy magamat valamire elhatározzam.

Annust férjével együtt otthon találtam s lakonikus rövideggel ennyit szólva: „Olvassátok”, átadtam az elnöknek sorait. Lázasan sietéssel olvasták mindketten egyszerre.

„Igazán” — mondá Annus letéve a levélkét — „hogy az elnöknek nincsenek szárnyai, az csak a természetnek róható fel, ő valóságos angyal.”

„Én is ezt határozottan állítom” — fűztem hozzá igaz szívből eredő szókkal. „De mit tegyünk most? Köszönet helyett még egyszer hazudjam? Erre nem vagyok képes! Kétségbe kell esnem!”

Mind hárman némán és elgondolkodva egymásra szegestük szemünket, végre Annus megtöré a csendet.

„Eh! mit?” szolt — elhatáro-

pártfogását továbbra is kiérdemelje. Célunk az, hogy legyen lapunk a családnak kellemes szórakoztatója, a népek pedig a közügyekben hathatós támogatója.

Meg kell még említenünk, hogy munkatársaink közt az ország jobb nevű íróin kívül sikerült magunk közé csoportosítani a vidék, s városunk kitűnő tollfogatóit, kiknek fényes csoportja közt ott látjuk Dr. Siklósi Albert, Banovszky Gyula, Szaloky Dániel, Körmendy Lajos, Gróf Mihály s mások neveit, kiknek ez uton is hálás köszönetünket fejezzük ki szíves közreműködésükért.

Szóval tisztelt olvasóink legyenek meggyőződve, hogy lapunk ily szerény alakban is úgy terjedelmére, mint tartalmára nézve fölül mulja sok más nagyobb életű provinciális városok lapjait s a mit körülményeink mellett lapunk nyújt, arra csak büszkék lehetünk s tetteinkben a nemes tettek, s a hazaszeretet a lelkesítő. Mert igenis édes hazánknak is hasznára vagyunk, ha annak egy határszéli kis városában mint pásztortűz világítunk lapunkkal s örködünk a magyarosítás, a hazaszeretet, a közművelődés s a népek jobbléte érdekéért.

Midőn végül hálás köszönetünket fejezzük ki kedves olvasóinknak, kik bennünket pártfogásukkal nemes célunk elérésében támogatni segítették, kérjük továbbra is kegyes pártfogásukat, s legyenek segítségünkre, hogy lapunk minél szélesebb körben legyen elterjedve.

Mélyek után maradtunk kiváló tisztelettel Barcs és Vidék szerkesztősége és kiadóhivatala.

A lap előfizetési ára egész évre 4 frt. félévre 2 frt. negyedévre 1 frt.

Hirek

— Boldog új évet kívánunk kedves olvasóinknak és munkatársainknak!

— A „Barcsi Olvasókör” múlt vasárnap délután tartotta tisztújító közgyűlését, mely alkalommal Krisz Ede el-

zottan — „hiba elkövetése esetén nem kell mindjárt a bűnhődésre gondolni, szét kell vágni e gordiusi csomót, véget vetünk e dolognak, különben sohse leend nyugodt percünk! Aliz! Te és én most másodízben elmegyünk az elnökéhez, de tudod, most határozott szándékkal, nem mint akkor; elmondunk neki mindent bátran és őszintén, a kezdetétől a végeig, ez az gyedüli Ariedne-fonál.”

Rudolf kissé elmerengett s némán ülve hallgatta párbeszédünket, az ő fejében még mindig ott agyarkodott e gondolat: „felebbvaló!”

„Nos Rudolf!” — kérdém félenken — „elmenjünk?”

Ekkor felpillantott, s ránk nézve mosolyogni kezdett. „Nem bánom,” — felelé „de egész természetesen és leplezetlenül adjátok elő a történetet, hiszen Öméltósága is volt fiatal!” S csakugyan így történt.

Miután ezérféle változatban kiállottuk mind ama fájdalmakat, aminők az embert egy fogorvos előszobájában csak mint bajjóslatu sejtelmek gyötrik, a dolog nagyszerűen végződött, sokkal jobban, mintsem mi azt megérdemeltük volna.

nők tisztéről lemondván, helyette egyhangulag Kondrát Imre postamester választott meg az egylet elnökének, míg Krisz Ede alelnöknek lett megválasztva. A tisztikar különben kevés változással a régi maradt. Közgyűlés után este tombolajátékkal egybekötött táncestély tartott, mely elég élvezetet nyújtott a nagy számban megjelent közönségnek. A tombola játékon több érdekes és értékes tárgy lett kisorsolva. A multság anyagi is szépen sikerült.

— **Barcs sötétségben.** Általános a panasz a barcsi polgárság körében, hogy az utcai lámpákat nagyon rendetlenül gyújtogatják. Ugyanis a mostani szép világos holdas estéken, midőn ugyancsak nem lett volna rájuk szükség, meggyújtogatták, s a nyomban rá következett erős sötét éjszakákon keresztül pedig lámpáink nem világítottak, az esti járkáló közönség legnagyobb bossúságára. Mi a közérdeket szolgálva szívesen helyt adunk a panasznak, figyelmébe ajánlva azt az illetékes községi hatóságnak.

— **Jótekonyság.** A kaposvári állami főgymnasium szegénysorsu tanulóit segítő egyesület számára nemes szívű közönségünk köréből érdekes aláírások mellett a következő adomány folyt be:

Fischer 10 kr., ismeretlen 30 kr., Klein 50 kr., Sarkkőri utazó 15 kr., Kinek pénze nincsen 10 kr., Stern 20 kr., Deutsch Margit 10 kr., Deutschné 50 kr., N. N. 5 kr., W. E. 10 kr., Spitzerné 60 kr., Schmidt 50 kr., Breuer Pali 20 kr., Deutsch Lenke 20 kr., Ismerős 30 kr., bukott kártya kompánia 20 kr., dombói utazó 50 kr., Fuchs fiuk 30 kr., Deutsch Piri 20 kr., Krausz Ilona 30 kr., — Éva 30 kr., Kanizsai diák 10 kr. Fogadják érte a nemes szívű adakozók halás köszönetünket.

— **Nagy deputáció.** Szombaton délelőtt mintegy 25 tagból álló küldöttség ment Kanizsára, mind megannyi értelmes darányi polgár, hogy az ottani jeles szónok és kitűnő egyház férfi Seregély De-

Az elnöknek nagyon jószívű volt. Hogy halálos aggodalmunkban neki ne kelljen osztozkodnia, nem is engedte egészen előadni a dolgot.

Jó ideig beszélgettünk a városnak a jótékony intézményeket pártoló törekvéséről, a minnek egyik buzgó apostola Óméltósága volt; jószága és kiméletessége által támasztott őszinte köszönet érzetével váltunk el.

Visszamenet persze kiszámítottuk, illetve összeolvastuk, hogy mindegyikünk hány jótékony egyesületnek lett tagja; de ezt, mint büntetést, örömmel vettük.

Férjeinknek, ha szigoruan veszik a dolgot, nem lett volna szabad bennünket a bálba elengedni, de ők okosabban eslekedtek; mi pompásan mulattunk ott, s késő éjjelig táncoltunk.

S a mint egy jó ismerősünk, a ki üdvözlésünknel Óméltósága jelentőségteljes mosolyát észrevevén, egész ünnepélyes komolysággal kijelentette: „Óméltósága nagyon kegyes volt hozzátok!” sőt gornóm nagy nyomatékkal ejtvén ki szavait, azt felelte neki, hogy az ismeretség már korábbi eredetű.

„Persze!” felelte rá ismerősünk.

Vége.

zső probaszónoklatát meghallgassák. A darányiak f. hó 8-án leendő papválasztás céljából már több szónokot meghallgattak. Kívánatos, hogy választásuk a legérdemesebbre essék.

— **Tanuló ifjaink.** Városunkból tudvalevőleg a vidéki városokban sokan vannak künn középiskolai tanulók. Mint mindig, úgy különösen az idén is dicsőre kell a középiskolákat hallgató ifjaink szorgalmáról megemlékezni, mert a karácsonyi értesítőjük, mit a szülőknek karácsonyi ajándékkul hoztak, el lehet mondani, hogy általában jeles osztályzatúak, sőt többen osztályukban mint elsők szerepelnek. Valóban őszinte szívből örvendünk tanuló ifjaink ilyenképeni szorgalmán, dicséretükre válják úgy nekik, valamint tanítóiknak is, kik megadták reá a jó alapot.

— **Ritka szép** vándor sólymot lőtt a napokban a közeli nyiresben a karácsonyi ünnepek alkalmával itthon vacatiozó Schapszon Géza főgimnasiumi tanuló, ki bebizonyítja, hogy nemcsak jeles tanuló, de jeles lövő is. A madár kiterjesztett szárnya nem kevesebb, mint 125 cmtr. hosszú. A dolog annál érdekesebb, hogy Schapszon barátunk csak 6 méteres floberrrel ejtette el a szép és ritka zsákmányt. Elejtett zsákmányát ugyan ő tömte ki igen ügyesen s a barcostelep i. izr. iskolának csak hasznára válna, ha volt jeles tanítványának eme kitűnő vándor sólymát megszerezne természetrajzi-tára számára.

— **Tifusz-járvány Pécsen.** Pécs szabad királyi város sziget-külvárosi részének Rökus-alja néven nevezett területén ezelőt két héttel fellépett tifusz-járvány mind jobban terjed. Már nyolcvanhét a betegek száma s újabb megbetegedések mindig várhatók. A katona-kórházban tizenhét katona fekszik tifuszban. A járványnak már halottja is van, mezőeörsi Cziráky Jenő 44-ik gyalogezredbeli hadnagy személyében. A városközegészségügyi bizottsága kimondta, hogy a tifusz járványszerűleg fellépett s elrendelte a törvény által ily járvány esetére előírt intézkedések szigorú foganatosítását.

— **Erzsébet-lobogó. Az Erdélyi Kárpát-Egyesület** dicsőült Erzsébet királyné emlékére a régi Mária-lobogók mintájára Erzsébet-lobogót készít. A költséghez való hozzájárulásra lelkes felhívásban Magyarország asszonyait kérte fel. Minthogy a gyűjtést az egyesület most számba kívánja venni, felkéri az ivartartókat, hogy gyűjtéseik eredményét az Erdélyi Kárpát-Egyesület titkári hivatalának Kolozsvárra beküldeni sziveskedjenek. Megjegyezzük, hogy a lobogó felavatása a Mátyásszobor leleplezése alkalmával a jövő évben lesz Kolozsvárt és hogy zászlóanyának Augusztina kir. hercegaszonyt kérte fel az egyesület, ki remélhetőleg személyesen fogja az első Erzsébet-lobogót felavatni.

— **Husz forintját** vesztette el zsebéből mult vasárnap Weisz Zsigmond barcsi szabó az olvasóköri, miért is ezután kéri a szives megtalálót elveszett pénzét neki visszaadni.

— **Legujabb 101 magyar népdal.** A Rózsavölgyi cég új érdekes népdalgyűjteménnyel ajándékozta meg a ma-

gyar dalt kedvelő közönséget. A legujabb 101 magyar népdalt adta ki a vaskos kötetben, legismertebb dalköltőink: Beleznay Antal, Béla Henrik, Lányi Ernő, Lengyel Miska, Tisza Aladár, Kuliffay Bella, Kéry Gyula, Káldy Gyula, Kern Aurel, Pap Dezső, Dankó Pista, Zimay László, Gual Ferencz, Sipos Antal, Serly Lajos, Huber Gyula, és Magyar Lajosnak szebbnél szebb dalait s emellett színe-javát látjuk az érdekes kötetben azoknak az országszerte népszerű népdaloknak, a melyeknek cigányos modorban való sikerült átiratai a Berényi Lajos ügyes tollát dicsérik. A hangjegy kötetet mint olyant, a mely játszható voltánál fogva ez első fokú zenei képzettséggel bíró dilleltánsoknak is kellemes szórakozást nyújt a nélkül, hogy technikai nehézségekkel kelljen megküzdeniök, melegen figyelmébe ajánljuk a hamisítatlan magyar dalköltészet minden igaz barátjának. Ára 3 korona.

979
1898 v. h. szám

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbiróságnak 1898 V. ⁴⁹⁵/₂ számú végzése következtében Dr. Nyiri István (V. Vadász utca 42.) ügyvéd által képviselt **Rosenberg Sámuel** bpesti lakos felperes javára **Ungár Jenő** barcsi lakos ellen 219 frt 42 kr. s jár. erejéig 1898. évi december hó 1-n foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 510 fit 35 kr-ra becsült férfi öltönyök, szobabeli butorokból, egy 1. adriai varró gép 552445 sz. és 1. Singer féle varrógépből 13529613 sz. álló ingóságok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbiróság 1898 V. ⁴⁹⁵/₂ számú végzése folytán 219 frt 42 kr. tőkekövetelés, annak 1898 évi november hó 5-napjától járó 6 0/0 kamatai és eddig összesen 37 frt 30 kraban bíróság már megállapított költség erejéig alperes lakásán Barcson közbenjöttel leendő eszközzésére 1899 évi január hó 13-ik napjának d. e. 11 és fél órája határidőül kitűzetik és ahoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 LX. t. cz. 107. és 108 §§. értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adadni.

Szigetvár, 1898. decz. hó 16-án.

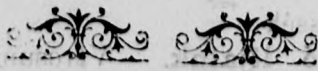
Boncz Lajos
kir. bir. végrehajtó.

Van szerencsém a t. cz. ve-
vő közönség tudomására ad-
ni, hogy árutorlódás miatt
raktáron lévő árucikkei-
met u. mint kalap, uri-, női-
és gyermek-czipő, uri- és női
ingek, téli első ruhák, por-
cellán, vas és bádogedé-
nyeket stb. tetemesen le-
szállított áron adok el.
A n. érdemi közönség mi-
nél számosabb becses láto-
gatását kérve,

maradtam teljes tisztelettel

Klein József

Barestelep.

Az ezredéves orsz. kiállítás ju-
rylauácsának legnagyobb kiün-
tetése a milleniumi nagy érem.
1885-ki orsz. kiállítás legnagyobb
kitüntetése: a nagy díszoklevél.
1873-ki vilákiállítás legnagyobb
kitüntetése: legfelsőbb elismerés.

Szerencsénk van a t. tanítókat, olvasó és közművelődési egyleteket ugy iro-
dalom-barátokat figyelmeztetni, hogy kiadásaink egy része, mig az erre szánt cso-
kely készlet tart

40% 50% árengedménnyel

kapható. Különösen figyelembe ajánljuk
az Országgyűlési Törvények és az
Igazságügyre vonatkozó rendeletek
országos népszerűségnek örvendő gyűj-
teményeit nagy árengedménnyel.

A leszállított áru művek jegyzéke, ugy
kiadásaink jegyzéke komoly reflectan-
soknak rendelkezésére áll.

Ujabb kiadásaink közül ajánljuk az
immár teljesen megjelent irodalmunkban
páratlan diszművet:

A **Arany János** **Balladált**
Zichy Mihly rajzaival,

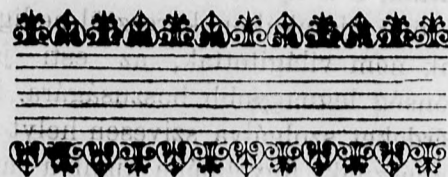
fényes díszkötésekben, melynek képes
prospektusával szívesen szolgálunk,
ugy a többi remekirók műveit számos
fényes dísz- vagy igen jutányos ki-
adásokban. Francia, angol, német mű-
vek a leggyorsabban és legjutányo-
sabban szállíthatnak.

Ráth Mór

KÖNYVKIADÓHIVATALA ÉS KÖNYVKERES-
KEDÉSE

Budapest, Gizella-tér, (a Haas-palotában.)

A középiskolai Tanáregyesület jubileumi és számos
más kiállításnak legnagyobb kitüntetése. — Szá-
mos, általa támogatott vagy alapított közművelődé-
si, könyvtári egyesület tiszteletbeli tagja stb.

Több mint 40 éven át közbizalomban
részesülök könyvkereskedésünk, az
Országos Központi Könyvtárak, több
száz iskolai, közművelődési és Csi-
nói, olvasó-egyleti könyvtár, a polit.
és tud. élet legtöbb kitűnőségének stb.
szállítója, ezentul is főszóljának fogja
tekinteni az általános nyilvánuló
népszerűséget fenntartani és minden-
nemű és minden nyelvű irodalmi
megbízásokat a legnagyobb figyelem-
mel és lehető legjutányosabban eszkö-
zölni.

Az antiquariusuk által hirdettet
minden művet legalább is ezen áron,
gyakran, jutányosabban szállítjuk új
példányokban, mint a mely az ő cha-
talogusaikban előfordul. Be van bizo-
nyítva, hogy a másodkézből vett ócs-
ka könyvek a leghatásosabb terjezz-
tői a ragályoknak.

**MINDEN SORSJEGY
MIND A 6 HUZÁSRA JÁTSZIK**

**6 HUZÁS
UJSÁGÍROK SORSJÁTEKA
HUZÁS 6**

**FŐNYEREMÉNY
100.000
KORONA
ERT.**

**5 a 20.000
KORONA STB. STB.**

**NYEREMÉNYTÁRGYAKAT
KIVÁNTATRA ZÖLÉVONÁSSAL
KÉSZPÉNZBEN VISSZAVÁRA-
ROLJA A VÁLLALAT GÉNYE**

EGY SORSJEGY ÁRA 1 KORONA

Huzás föltétlenül már jövő hó 4-én.

Sorsjegyeket ajánl:

Barcs-Drávavidéki takarékpénztár Barcs.